Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

defecisse. Et q̃ tepidũ te inuenit incipiã te
euomere exore meo. & mitto. qa tu aduo
mitũ redisti ei gratã euomuisti. Heu q̃m
xpm tã cito fastidis deq̃ septũ ẽ mel ⁊ lac
sublingua ei. O ire q̃ dere tã dulci nau
siã patiaris. si tñ gustasti q̃ dulcis ẽ dns.
aut cte ñdũ gustasti & nescis q̃ sapit xpc
ideoq; ñ appetis me xptũ. aut si gustasti &
dulce ñ sapuit sanũ ñ habuisti palatũ. Spe
q̃ppe ẽ di sapia q̃ait. Qui comedũt me adhuc
esuriet. ⁊ qi bibũt me adhuc sitiet. S. q̃m potest
esurire ⁊ sitire x̃ plen cottidie siliqs porcoꝝ.
Non pot bibe simul calicẽ dni ⁊ calicẽ demo
niorꝝ. Calix demoniorꝝ supbia ẽ. calix demo
niorꝝ ẽ detractio ⁊ inuidia. calix demoniorũ
cpula & ebrietas. ẽ. Que cũ impleuit uentre
⁊ mtẽ tuã x̃ ite ñ inuenit locũ. Non mireris
q̃ dico. In domo auunculi tui ñ pot inebriari
abubtate dom di. Cur mqs. Qa dom delicias
ẽ. Quom ignis ⁊ aq̃ simul ee ñ possunt. sic spũ
ales & carnales delicie se in eo de ñ patiunt.
Vbi cpula ructantis int pocula senserit x̃.
uina sua dulciora sup mel ⁊ fauũ ppinare
ñ dignat. Vbi curiosa cibor diuisitas. ⁊ diui